نقش به‌سزای «مزارع جلبک» در کاهش آلودگی نیتروژن

سپهرغرب، گروه زیست‌بوم: نتایج یک مطالعه جدید نشان می‌دهد که توسعه «مزارع کشت جلبک» علاوه بر تضمین امنیت غذایی نقش بسزایی در کاهش آلودگی نیتروژن دریاها دارند.

در مطالعه‌ای که توسط دانشگاه آلاسکا فیربنکس انجام شد، کارشناسان به این نتیجه رسیده‌اند که مزارع جلبک دریایی می‌توانند به کاهش آلودگی دریاها و ساحل کمک کنند.

در حالی که جلبک دریایی به دلیل توانایی‌اش در جذب مقادیر زیادی دی‌اکسید کربن شناخته شده است، تحقیقات جدید نشان می‌دهد که آن‌ها در از بین بردن آلودگی نیتروژن حتی بهتر از ترسیب کربن عمل می‌کنند.

محققان سطوح کربن و نیتروژن را در دو مزرعه جلبک بررسی کردند؛ نتایج نشان داد که برخی از گونه‌های جلبک دریایی در حذف نیتروژن از آب اطراف بهتر از سایر گونه‌ها هستند. این جلبک‌های دریایی به معنای واقعی کلمه مانند اسفنج هستند، آن‌ها آلودگی را می‌مکند و و هرگز اشباع نمی‌شوند. اگرچه جذب کربن توسط جلبک بیشتر مورد توجه قرار می‌گیرد اما آن‌ها در کاهش مقادیر بیش از حد نیتروژن بسیار بهتر از جذب کربن عمل می‌کنند.

بیشتر بخوانیدتوسعه کشت «جلبک دریایی» منجر به کاهش ۲٫۶ میلیارد تنی CO_2 خواهد شد

آلودگی نیتروژن سواحل دو منشأ اصلی ازجمله رواناب کشاورزی و فاضلاب شهری دارد. این آلاینده تهدیدهای عمده‌ای برای اکوسیستم‌های اقیانوسی هستند که سطح اکسیژن اقیانوس را کاهش داده و سلامت حیات دریایی را به خطر می‌اندازد.

دانشمندان تأکید کردند که پرورش جلبک همچنین به‌عنوان یک روش امیدوارکننده برای بهبود امنیت غذایی است.

محققان خاطرنشان کردند که جلبک کشت شده در آب‌های آلوده نباید برای غذا استفاده شود، اما همچنان می‌تواند ابزاری امیدوارکننده برای کمک به پاکسازی خط ساحلی از آلودگی نیتروژن و کربن باشد.

نتایج این مطالعه در مجله معتبر Aquaculture منتشر شده است.

میزبانی زاگرس از بلوط‌های ۲۵۰۰ ساله

جوان‌گرایی جنگل‌های بلوط یک ضرورت

سپهرغرب، گروه زیست‌بوم – طاهره ترابی‌مهوش: مجری طرح مردمی کاشت یک میلیارد درخت در کشور با اشاره به اینکه میانگین عمر بلوط در سطح بین‌الملل بالغ بر ۱۱۰ تا ۱۲۰ سال است اما ما در زاگرس طبق سن‌سنجی‌های انجام‌شده با درختان هزار و ۵۰۰ تا دوه زار و ۵۰۰ ساله مواجهیم، اظهار کرد: بنابراین در عین حفاظت از این گونه به‌عنوان پرستاران جنگل بنا به کهن‌سالان و نیز به توجه بیشتر در مقابله با بیماری‌ها می‌بایست اقدام به کاشت جنگل‌ها به دست کاشت زد و در واقع در این جنگل‌ها ما روزانه نیازمند کاشت بلوط هستیم.

۱۴ میلیون و ۳۰۰ هزار هکتار از وسعت ۱۶۴ میلیون هکتار مساحت ایران، اراضی جنگلی است که در این میان جنگل‌های زاگرس با وسعت ۶ میلیون هکتار بیشترین سطح جنگل را به خود اختصاص داده و طبق آمار حدود ۴۰ درصد آب تولیدی کشور مدیون جنگل‌های زاگرس است.

در واقع جنگل‌های زاگرس واقع در غرب کشور، اکوسیستم‌های طبیعی با ارزشی هستند که در آن‌ها تنوع بالایی از گونه‌های گیاهی و جانوری وجود دارد.

متأسفانه این جنگل‌ها در حال حاضر بنا به دلایل مختلفی ازجمله، افزایش دما و تغییرات اقلیمی، تبدیل اراضی، بهره‌برداری بی‌رویه، چرای زود هنگام دام و چرای بی‌رویه و موارد دیگر اوضاع مساعدی نداشته و هر روز که می‌گذرد از کمیت و کیفیت گونه‌های گیاهی و جانوری آن کاسته می‌شود.

جنگل‌های زاگرس تنها در سطح ملی مطرح نیستند بلکه به‌دلیل اینکه به‌عنوان یک کمربند حفاظتی از طوفان‌های شن که از دیگر کشورها وارد ایران می‌شود، عمل می‌کند و از بیابانی شدن این سرزمین جلوگیری می‌کند، در سطح بین‌المللی حائز اهمیت هستند.

بر این اساس با توجه به اهمیت موضوع برآن شدیم تا دراین‌باره گفت‌وگویی با مجری طرح مردمی کاشت یک میلیارد درخت در کشور که در رزومه کاری خود سابقه مدیرکلی منابع طبیعی و آبخیزداری استان ایلام را دارد ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

رضا احمدی با بیان اینکه در خصوص جنگل‌های زاگرس که به جنگل‌های بلوط غرب شناخته شده باید بگویم بالغ بر ۶ میلیون هکتار مساحت دارند، گفت: بر اساس برآوردهای کارشناسی به لحاظ ترکیب گونه‌ای موجود در این جنگل‌ها، بالغ بر ۹۰ درصد آن را گونه بلوط به خود اختصاص داده است.

وی، افزود: با این تفاسیر اگر بخواهیم این عدد و رقم را به سطح تبدیل کنیم حدود پنج میلیون و ۴۰۰ هزار هکتار بلوط‌زار در منطقه زاگرس وجود دارد که هرکدام از سازند و ساختار مختص خود برخوردار هستند.

مدیر کل پیشین منابع طبیعی و آبخیز داری استان ایلام با تأکید بر اینکه جنگل‌های بلوط غرب کشور به لحاظ سطح پوشش (بیش از ۴۲ درصد از سطح جنگل‌های کشور را شامل می‌شوند) و به جهت مباحث اکولوژیکی و زیست‌بومی که تأمین‌کننده ۴۰ درصدی آب شیرین کشور هستند، اهمیت بالایی دارند، تشریح‌کرد: این منطقه رودخانه مهم کشور را تغذیه می‌کند.

احمدی با بیان اینکه در این منطقه با حیات وحش متنوعی نیز مواجهیم که فون و فلور (به پوشش جانوری هر منطقه فون و پوشش گیاهی و نباتی فلور گویند) یک منطقه به یکدیگر وابسته هستند، اذعان کرد: در واقع رویشگاه و جنگل مأمن زیستی برای حیات‌وحش به‌حساب می‌آیند.

وی در پاسخ به این سؤال که عوامل تهدیدکننده جنگل‌هایی که منجرشده طی یک سده گذشته شاهد نابودی بخش‌هایی از آن‌ها باشیم چیست؛ اظهار کرد: آنچه مسلم است اینکه تغییرات اکولوژیکی بسیار بطنی و کند هستند پس سریعاً نتایج این تغییرات را نمی‌توان مشاهده کرد.

وی افزود: بنابراین طی یک دهه گذشته به‌دلیل فشارهایی که از گذشته بر این جنگل‌ها وارد شده بخشی از این جنگل‌ها با توجه به تغییرات اقلیمی گسترده مورد تهدید جدی قرار گرفته است.

این دانش‌آموخته رشته جنگلداری با اشاره به اینکه طی یک دهه گذشته کمبود بارش‌ها و بروز آشفتگی در اقلیم و نوسانات آب و هوایی یعنی عدم بارش برف و یخبندان در بروز و ظهور فشارهای وارد بر منطقه زاگرس تأثیرگذار بود؛ ابراز کرد: جنگل‌های بلوط سالانه می‌بایست ۶۰ روز از سال را زیر برف و یخبندان بمانند اما متأسفانه طی یک دهه گذشته شاهد این اتفاق نبودیم و همین امر باعث شد چرخه بیولوژیکی فون و فلور در جنگل‌ها دچار آسیب شود.

احمدی با بیان اینکه در واقع چرخه‌زیستی این یک تهدید جدی بدل شوند، تصریح کرد: زاگرس یکی از حوزه‌های غنی به لحاظ اقلیمی در کشور است زیرا میزان مطلوب بارش‌ها همه‌ساله بعد از شمال کشور در حوزه زاگرس اتفاق افتاده بنابراین در نظر بگیرید که در نبود این جنگل‌ها اگر قرار باشد این بارش‌ها از دسترس خارج و به سیلاب تبدیل شود خانمان‌برانداز خواهد بود و کشور را دچار چالش خواهد کرد.

مجری طرح کاشت یک میلیارد درخت در کشور با اشاره به اینکه وجود این جنگل‌ها نعمتی است برای کشور زیرا حتی در شرایط حداقلی میزان بارشی که در هر هکتار از این اراضی امکان نفوذ دارد تا بعدها به صورت چشمه و رودخانه و آب‌های زیر زمینی مورد استفاده قرار گیرد بالغ بر هزار متر مکعب است، حال در نظر بگیرید که میزان بارش در مناطقی که دارای پوشش جنگلی هستند بیش از سه هزار و ۵۰۰ متر مکعب است که شاید در نگاه نخست میزان نفوذ اندک به‌نظر برسد اما مسئله این است این امر برای تولید آب هرساله در این جنگل‌ها تکرار می‌شود.

احمدی با بیان اینکه با در نظر گرفتن این عدد حداقلی هرساله می‌توانیم ۶ میلیون مترمکعب آب در این جنگل‌ها تولید کنیم، اظهار کرد: این عدد حجم عظیمی از آب به‌حساب می‌آید و از طرفی از آنجا که این آب در کل عرصه‌های زاگرس ذخیره می‌شود در امر تعادل‌بخشی نیز به اکوسیستم کمک شایانی می‌کند.

وی با تأکید بر اینکه کشور به لحاظ تأمین آب با توجه به آنچه گفته شد به این جنگل‌ها نیاز دارد افزود: جنگل یک موجود زنده است و متأسفانه تاکنون فقط به فکر بهره‌برداری از آن بودیم و تنها چند سالی است که با طرح‌های مرتبط با حوزه آبخیزداری و جنگل‌کاری، به فکر احیای آن افتاده‌ایم.

وی با اشاره به اینکه باید به درختان این جنگل‌ها به‌عنوان یک موجود زنده همچون افراد یک جامعه انسانی توجه لازم شود، تصریح کرد: درواقع جمعیت نباتی کشور نیز نیازمند رسیدگی و مراقبت هستند.

مجری طرح کاشت یک میلیارد درخت در کشور با بیان اینکه پیری در این جنگل‌ها و یا به سن دیرزیستی رسیدن یک مشکل جدی است اذعان کرد: در این جنگل‌ها نیازمند جوانگرایی هستیم حال آنکه با توجه به آسیب‌های عنوان‌شده نمی‌توان انتظار داشت در این جنگل‌ها جوان‌گرایی به صورت طبیعی اتفاق بیفتد بلکه حتی در این جنگل‌ها از مرحله کاشت بذر نیز عبور کرده و به مرحله لزوم نهال‌کاری رسیده‌ایم.

احمدی با اشاره به اینکه میانگین عمر بلوط در سطح بین‌الملل بالغ بر ۱۱۰ تا ۱۲۰ سال است اما طبق سن‌سنجی‌های انجام‌شده در زاگرس با درختان هزار و ۵۰۰ تا دو هزار و ۵۰۰ ساله مواجهیم، اظهار کرد: بنابراین در عین حفاظت از این گونه به‌عنوان پرستاران جنگل منطقه و حتی حشراتی که برای جنگل‌ها مفید بودند نیز در شرایطی که ایجاد شد به مخاطره افتادند تشریح کرد: از آنجا که سرما و یخبندان طولانی‌مدت خود کنترل‌کننده حفظ زیست‌بوم و امراض در جنگل‌ها هستند در نبود این فرصت دچار تنشی جدی شدند زیرا این سرما خود دارای قدرت پاکسازی طبیعت و تضمین‌کننده سلامت گونه‌های جانوری و گیاهی به‌حساب می‌آیند.

وی با بیان اینکه بخش عمده‌ای از فشارهای وارده به این جنگل‌ها در نهایت به عوامل انسانی منتهی می‌شود گفت: شخم زیر اشکوب، معیشت وابسته به این جنگل‌ها با توجه به تراکم جمعیتی در این گونه مناطق و در نهایت وجود دام مازاد تحمیل‌شده بر این عرصه اصلی‌ترین عوامل تخریب این جنگل‌ها محسوب می‌شوند.

وی با اشاره به اینکه عوامل فوق‌الذکر در این منطقه همه دست به‌دست هم داده‌اند تا به بنا به کهنسالان و نیز توجه بیشتر در مقابله با بیماری‌ها می‌بایست اقدام به کاشت جنگل‌های دست‌کاشت، در واقع در این جنگل‌ها ما روزانه نیازمند کاشت بلوط هستیم.

وی، با بیان اینکه مقابله با این بیماری‌ها نیازمند تخصیص اعتبار، عزم ملی، خرد جمعی بین مراکز دانشگاهی، تحقیقاتی، منابع طبیعی و محیط زیست است اظهار کرد: عمر دیرزیستی درختان یکی از عوامل قهری آسیب‌پذیری درختان جنگلی بلوط در مقابل این بیماری‌ها است، این بیماری‌ها یک چرخه اکوسیستمی طبیعی دارد که انجام مطالعات و تحقیقات علمی در این زمینه مهم است.

این دانش آموخته رشته جنگلداری با اشاره اینکه طبق نیاز این منطقه به نهال‌کاری، در طرح کاشت یک میلیارد درخت توجه ویژه‌ای به جنگل‌های زاگرس خواهیم داشت تشریح کرد: طبق تحقیقات سازمان حفاظت از مراتع و جنگل‌ها در دو میلیون هکتار از اراضی این جنگل‌ها قابلیت کاشت نهال بلوط وجود دارد.

وی با تأکید بر اینکه تاکنون ۱۸۴ گونه درختی و درختچه‌ای بلوط بومی در این مناطق شناسایی شده که یقیناً در کاشت نهال در این منطقه مؤثر خواهد بود، اظهار کرد: متأسفانه علی‌رغم قدمت و سبقه ۱۳ هزار ساله این جنگل‌ها متأسفانه بودجه لازم دولتی و نیز صیانت مردمی مؤثر از جنگل‌ها وجود ندارد.

دید و بازدید نوروزی؛ فرصتی برای تقویت رشد اجتماعی کودکان

قضاوت و مقایسه، کودکان را از مهمانی‌ها فراری می‌دهد

سپهرغرب، گروه اجتماعی – عطیه صفی‌زاده: این روان‌شناس سلامت با بیان اینکه انسان یک موجود اجتماعی است و شرکت در دورهمی‌ها باید در راستای تأمین این نیاز او باشد؛ عنوان کرد: در دورهمی انسان‌ها با یکدیگر درد دل می‌کنند که سبب می‌شود هر فردی احساس کند که تنها نیست و افرادی در دنیا هستند که آن‌ها را درک می‌کنند از طرفی مهمانی‌ها سبب پرورش بعد اجتماعی کودک می‌شود.

نوروز در قلمرو فرهنگ ایرانی یکی از آیین‌هایی است که زمینه دیدارهای خانوادگی را فراهم می‌کند؛ از گذشته ایرانی‌ها در ایام تعطیلات عید نوروز به دیدن یکدیگر می‌رفتند و به یکدیگر تبریک می‌گفتند. کارشناسان معتقد هستند که دورهمی‌های خانوادگی تأثیر بسزایی بر پرورش بعد اجتماعی کودک می‌گذارد رفتارهای پدر و مادر، شرکت در آیین‌های فرهنگی و آداب و رسوم قومی و محلی در کنار آموزش‌های رسمی، به‌صورت نرم و آرام، شخصیت اجتماعی کودکان را می‌سازد. کودک تا زمانی که در خانه است بیشترین ارتباط را فقط با پدر و مادر و برادر و خواهر خود دارد. هر بهانه‌ای که زمینه دیداری خانوادگی را فراهم کند، مانند مهمانی‌ها، جشن‌ها، سوگ‌ها و آداب و رسوم سبب می‌شود دایره شناخت کودک از آدم‌ها و شخصیت‌های نزدیک به خانواده خود گسترش یابد.

در ایام نوروز کودکان به پیروی از خانواده‌ها به طور طبیعی در این دیدارها که با شادمانی و هدیه دادن و هدیه گرفتن نیز همراه است، شرکت کرده و بسیار تحت تأثیر قرار می‌گیرند.

در این دیدارها کودکان نیز از سوی خویشان و دوستان پدر و مادر، مورد مهر و محبت قرار می‌گیرند و خاطرات دلنشین این مهمانی‌ها بر ذهن آن‌ها ثبت می‌شود. علاوه بر آن اگر خانواده مهمان یا میزبان کودکی همسن نیز داشته باشد کودک یک همبازی موقت پیدا کرده است. بنابراین زمانی که گوش کردن به حرف بزرگ‌ترها برای بچه‌ها دلپذیر نیست، آن‌ها به بازی با همسالان خودشان می‌پردازند. برای همین در این دیدارها همانطور که به بزرگ‌ترها خوش می‌گذرد، شیرینی این خوش‌گذرانی برای کودکان صدچندان می‌شود.

در چند سال اخیر و بعد از دوران سخت کرونا این دورهمی‌ها به طور قابل ملاحظه‌ای کم شد و بیشتر افراد به برقراری یک تماس تصویری اکتفا کردند شرایط سخت بیماری، اقتصادی، عوامل فرهنگی، تفاوت نسل باعث شد که برخی از کودکان و نوجوانان تنهایی را به در جمع بودن ترجیح دهند و این امر سبب شد که اگر هم در دورهمی حاضر می‌شوند برای صرف غذا و بدون هیچ تعاملی باشد چراکه قبل و بعد از غذا سریعاً در لاک خود فرو می‌روند و یا با گوشی همراه خود را سرگرم می‌کنند.

در همین راستا با یک روان‌شناس سلامت در خصوص فلسفه رفت و آمد و تأثیرات عدم حضور نوجوانان در جمع‌های فامیلی به گفت‌وگو نشسته که نتیجه را باهم می‌خوانیم:

مریم ناطقی با بیان اینکه انسان یک موجود اجتماعی است و شرکت در دورهمی‌ها باید در راستای تأمین این نیاز او باشد؛ عنوان کرد: در دورهمی انسان‌ها با یکدیگر درد دل می‌کنند که سبب می‌شود هر فردی احساس کند تنها نیست و افرادی در دنیا هستند که آن‌ها را درک می‌کنند.

وی با بیان اینکه نگرانی از قضاوت و مقایسه شدن با دیگران توسط اقوام و والدین باعث می‌شود که برخی کودکان و نوجوانان در دورهمی‌ها شرکت نکنند، ابراز کرد: این احتمال وجود دارد که بعد از مهمانی و دورهمی‌ها والدین در بین صحبت‌ها، کودک خود را با دبگر اعضای فامیل همسن فرزندشان مقایسه کنند.

این روان‌شناس سلامت در ادامه افزود: والدین گاهی با بیان جملاتی تحقیرآمیز همچون «خانواده فلانی چقدر خوشبخت است که چنین فرزندی دارد، کاش تو هم مثل او بودی» مقدمات حسادت و سرخوردگی فرزندشان را فراهم می‌کنند.

ناطقی با بیان اینکه در برخی مواقع خانواده‌ها با جملاتی همچون «اگر اعضای فامیل کار و رفتاری مشاهده کنند ناراحت خواهند شد و یا در مورد ما چه فکری می‌کنند؟» این حس را به فرزند خود القا می‌کنند که مورد پذیرش فامیل و آشنایان قرار نگرفته، خاطرنشان کرد: این قضاوت‌ها و مقایسه که گاهی اوقات در بین خانواده‌ها وجود دارد باعث می‌شود که روابط کودکان و نوجوانان با اعضای فامیل تیره و تار شود و یا آن‌ها احساس بدی نسبت به اقوام خود داشته باشند.

وی با بیان اینکه در دوره نوجوانی بیشتر نوجوانان بنا بر اقتضائات سنی خود تمایل دارند گاهی اوقات تنها بمانند و یا عمده وقت خود را با دوستان و هم‌سن و سالان خود بگذارند، اذعان کرد: حتی گاهی اوقات ممکن است در دورهمی‌ها هیچ قضاوت و مقایسه‌ای صورت نگیرد اما نوجوان علاقه‌ای به شرکت در آن مهمانی نداشته باشد و یا دورهمی مورد نظر قابل پذیرش قشر نوجوان قرار نگیرد.

این مدرس دانشگاه با بیان اینکه خانواده‌ها به نظرات نوجوان خود احترام بگذارند، تصریح کرد: در واقع خانواده‌ها باید به این نکته توجه کنند که قرار نیست مهمانی که از نظر ما ایده‌آل و مقبول است مورد اقبال فرزندمان قرار بگیرد و آن‌ها هم سلیقه ما را بپسندند.

ناطقی گفت: لازم است برای علایق فرزند خودمان ارزش قائل شویم و به آن اعتبار دهیم از طرفی نمی‌توان کودک و نوجوان خود را به‌زور به دورهمی که دوست ندارد ببریم.

وی با بیان اینکه وقتی والدین نتوانند محیطی را برای فرزند خود فراهم کنند که او دوست دارد و یا به او خوش می‌گذرد، باعث می‌شود که فرد در تمام مدت مهمانی نگاه و توجهش به گوشی باشد، اذعان کرد: در دوره کودکی خانواده می‌تواند با قرار دادن دفتر نقاشی و یا اسباب بازی در کیف کودک، زمینه بازی و تفریح را برای او فراهم کند.

این روان‌شناس سلامت با بیان اینکه نقاشی کشیدن در دورهمی سبب برقراری ارتباط و تعامل او با دیگران می‌شود، ابراز کرد: در واقع بعد از کشیدن نقاشی کودک اثر خود را به دیگران نشان می‌دهد و یا حتی می‌تواند نقاشی خود را به‌عنوان یادگاری به میزبان هدیه دهد.

ناطقی با بیان اینکه حضور افراد منزوی در جامعه که تعاملات اجتماعی را یاد نگرفته‌اند ارمغان عدم حضور کودکان و نوجوانان در دورهمی‌ها است، یادآور شد: احتمال دارد این افراد علاقه بیشتری به تنهایی داشته و از جمع‌های مختلف گریزان شوند.

وی با بیان اینکه عدم علاقه برای حضور در جمع‌های فامیلی به معنی دوست نداشتن همه دورهمی‌ها نیست، عنوان کرد: در این راستا خانواده‌ها باید با فرزند خود صحبت کنند و از او در خصوص دلیل بی‌علاقگی بودنش را بپرسند، این سؤال‌ها می‌تواند در این خصوص راهگشا باشد؛ با چه افرادی بیشتر دوست داری رفت و آمد کنی؟ چه احساسی نسبت به دورهمی مد نظر داری و غیره.

این پژوهشگر گفت: والدین می‌توانند با توجه به سلیقه و علایق فرزندان خود و ارزش‌های خانواده، دورهمی‌هایی را تشکیل دهند که کودک در آن احساس خوبی داشته باشد، خاطرنشان کرد: نوجوان از نصیحت متنفر است، در حال حاظر نیز به‌دلیل متفاوت بودن ظاهر نوجوانان باعث می‌شود که از اعضای فامیل تذکر بگیرند و به همین دلیل دیگر در جمع دورهمی‌ها حاضر نشوند.

ناطقی ضمن تأکید بر حمایت والدین از فرزندان خود گفت: برای اینکه دورهمی‌ها جذاب باشند می‌توان با بازی‌های دسته جمعی مثل ادابازی، مافیا و غیره کودک و نوجوان خود را سرگرم کنیم.

حال با توجه به آنچه گفته شد در عصر حاضر با گسترش خانواده هسته‌ای و ایجاد شهرنشینی به طور وسیع و دور شدن فاصله‌ها، روابط خویشاوندی تحت تأثیر این شرایط نسبت به گذشته کمرنگ شده است. در گذشته، شکل خانواده گسترده، مهم‌ترین شکل معمول خانواده‌ها بود و اعضای آن به‌راحتی از آثار مثبت روابط خویشاوندی بهره‌مند بودند اما خانواده‌های جدید به‌دلیل بهره‌مند نبودن از ظرفیت‌های مادی و معنوی طایفه و بستگان بیش از پیش در معرض تهدیدات مختلف قرار می‌گیرند.

در جامعه ایرانی نیز اگرچه سیر تحولات خانواده در محتوا تحت تأثیر روندهای جهانی بوده و امروزه دیگر خبری از خانواده‌های گسترده به سبک سنتی نیست؛ اما شرایط فرهنگی و اجتماعی جامعه ایرانی به‌منظور تقویت ارکان این نهاد، ظرفیت‌های مناسبی را در اختیار خانواده قرار می‌دهد. یکی از این ظرفیت‌های مهم و حمایت‌کننده نهاد خانواده در ایران، عید نوروز و رسم و رسومات مربوط به آن است.

عید نوروز در ایران نقطه اوج ارتباطات خانوادگی و قوم و طایفه‌ای در قالب صله ارحام است. در اندیشه دینی ما، حفظ، توسعه و تعمیق روابط فامیلی و ارتباط صمیمانه و حمایتی خویشاوندان از اهمیت بالایی برخوردار است.

متأسفانه هم‌اکنون در جامعه با معضل تک‌فرزندی مواجه هستیم و این امر موجب شده کودکان بیشتر اوقات را در تنهایی سپری کنند. از طرفی در حال حاضر در بیشتر خانواده‌ها پدر و مادر هر دو شاغل هستند و این امر بر ساعات تنهایی کودکان افزوده است و موجب شده در بیشتر ایام سال در تنهایی بازی و فعالیت کنند.

در واقع نوروز و دید و بازدیدهای آن بهترین فرصت است که کودکان برای مدتی هم که شده از محیط تنهایی و فضای مجازی دور شده و حضور در جمع را تجربه کنند و حداقل چند روزی بتوانند جدا از آدم‌های مجازی با آدم‌های واقعی هم ارتباط داشته باشند. دید و بازدیدهای فامیلی تنها به نوروز ختم نشده و باید خانواده‌ها در مابقی ایام سال نیز این امر نیکو و پسندیده را به خاطر رهایی کودکان از محدودیت‌های موجود ازجمله تنهایی انجام دهند اما بنا بر دلایلی مختلفی ازجمله مورد قضاوت و مقایسه قرار گرفتن نوجوانان تمایلی به حضور در جمع‌های خانوادگی را ندارند و یا اصلاً دوست ندارند که در آن جمع حاضر شوند.

می‌توان با ایجاد راهکارهایی مثل بازی دسته‌جمعی، تنظیم قرار ملاقات‌ها در اماکن تفریحی و غیره کودکان و نوجوانان را جذب دورهمی‌های خود کنیم.